

Veiligheidsraad

Antwerp-spits Dieumerici Mbokani veert hoog op bij een hoekschop tegen Racing Genk, in februari. Die beide clubs willen de competitie nog wel uitspelen. © PHOTO NEWS

Grote consternatie in de sportwereld vrijdag toen na minutieuze ontcijfering van de (desastreus amateuristische) Powerpoint niks te vernemen viel over de georganiseerde sport. In Nederland heet dat vergunningsplichtige sport en dat is een veel duidelijker omschrijving. Daar viel het verdicht: tot 1 september geen sportwedstrijden.

De recreatieve sport kreeg min of meer waar ze op had gehoopt: een versoepeling van deels onzinnige maatregelen. Er was nooit een objectieve reden om paardrijden in de natuur, golf, tennis en sommige andere niet-contactsporten te verbieden, mits inachtnaam van de hygiënische en afstandsconsignes. Dat is nu rechtgezet.

Het argument dat de Belg een arm neemt als je hem een vinger geeft en van burgerzin geen kaas heeft gegeten, is anderzijds ook valabel. Op het kruispunt wonen van de Noord-Europese en Zuid-Europese zeden en gewoonten is nog maar zelden een voordeel gebleken. Ja, onze keukens en dat we wolven van de twee kanten binnen krijgen, maar waarom we zo blij moeten zijn met die wolven gaat er bij mij ook niet makkelijk in. Ik doe mijn best.

Het is opvallend dat de maatregelen in het zuiden van Europa het strengst zijn – je zal als actieve sporter maar in Spanje, Italië of Frankrijk wonen. Deze crisis is misschien een gemiste kans om België een beetje meer in de richting van de Noord-Europese discipline en burgerzin te laten overhellen. Men heeft het niet aangedurfd.

We weten nog steeds niet wanneer voetballen in een stadion zal kunnen. Pieter De Crem was nochtans vakkundig bespeeld door de voetballobby. Al snel werd rondverteld – onder voorbehoud van correctheid – dat iedereen meer was, behalve “één minister die er nog eens moest over nadenken”. Een telefoontje verder luidde het dat “Koen Geens speciaal wilde doen”. Omdat onze federale vicepremier en minister van Justitie speciaal wilde doen werd de Veiligheidsraad ineens een veiligheidsraadsel.

We helpen u het kluwen te ontwarren.

Aan de ene kant heb je het voetbalbestel, dat zegt duidelijkheid te willen. Ze willen de competitie kunnen afsluiten en in de algemene vergadering van de Pro League stemmen over wie kampioen wordt, wie Europees speelt, wie stijgt en daalt en de competitieformule voor

volgend seizoen. Verdomd jammer dat de Veiligheidsraad geen oren had naar die verzuchtingen, sakkert het voetbal. Daardoor is er vandaag geen stemming en wacht men de volgende Veiligheidsraad af.

Niet alles is zo simpel als het lijkt. Er is die afgebroken competitie en hoe daarmee om te gaan, maar er is evengoed nog steeds de kwestie van de televisierechtenhouders Telenet-VOO-Proximus. Die hebben laten weten dat ze een deel van de inmiddels betaalde laatste schijf van de rechten terug willen vorderen. Een niet-geleverde dienst moet niet worden betaald, daar kan geen zinnig mens iets tegen inbrengen. In de voetbalbubbel zitten weinig zinnige mensen. Zij vinden dat ze recht hebben op het geld omdat er sprake is van overmacht. Wat overmacht is,

wat een terechte terugvordering is en wat schadevergoeding is (dat kan ook), daar gaat een handelsrechter over.

Dat zou de voornaamste reden zijn waarom Koen Geens het nood-KB dat bedrijven (en dus ook clubs) had beschermd tegen schadevergoedingen en terugbetalingen allerhande, dat uitgewerkt en voorzien van punten en komma's op tafel lag als toechamerstuk, op 28 maart een nog van tafel heeft gehaald.

Blijkbaar is de lobby van de rechtenhouders, waaronder Proximus dat voor 53,3 procent eigendom is van de Belgische staat, sterker dan die van het voetbal. Geens

wilde niet vooral speciaal doen, hij wilde zich in de eerste plaats niet verbranden aan een conflict tussen twee zakenpartijen. De Veiligheidsraad heeft geen standpunt ingenomen om geen van de partijen (in dit geval het voetbal) te bevoordelen.

Waarlijk niets belet de Pro League te stemmen over de afhandeling van de stopgezette competitie. Dat staat volledig los van hoe de Veiligheidsraad denkt over voetbal. Die enkele tegenstemmen zullen niet volstaan om de 80 procent meerderheid te breken. Het voetbal wil zich verschuilen achter een Veiligheidsraad die verordonneert dat niet meer mag worden gevoetbald om het al gekregen en vaak al weer uitgegeven televisiegeld te kunnen houden. Het was een uitzonderlijke bevestiging van luciditeit van de regering om in dat spelletje niet mee te gaan. Overigens, dat het profvoetbal zich via tijdelijke werkloosheid bezondigt aan het uitmelken van het sociaal stelsel terwijl het daar nauwelijks aan bijdraagt, neen, dat heeft ook niet geholpen.

Het voetbal wil zich verschuilen achter de Veiligheidsraad om het al gekregen en vaak al weer uitgegeven televisiegeld te kunnen houden